

Eesti teater.

Breilli Mia Pumbo benefiž. Laupäeval, 19. apr., santi näitlejanna Mia Pumbo benefižis operette „Geisha“ kolmat korda ette. Ra see kord oli vahetaal publikumi väga, selle peale waatamata, et Vene klubis samal ajal „loomulikud Geishad“, nagu kuniutuses seisis, etendust andkivad.

Kolmas „Geisha“ ettelanne näitas jällegi suur sammu edenemise poole. Meie „Geisha“ etteandega võib juba oleks teatri publikum rakkide jäät; la muusikalistebaste juures, ei ole harklikult paremat ooperet ühe, kui mitte ooperet saoperiga et vahetata. Ooperi sohta on, muidugt, jälle tised nõudmised.

Meil ei olnud võimalik eht Jaapani geishade etendust Vene klubis näha, aga meie arvame, et „eht“ geishad meeld vähem huvitavad, kui Oven Halli omad. Kui need jäävad kümme Jaapani geishat — jämedad, lühikesed, süsimustade hulgast ja viltu siimataega piigad — Elias Uenderisti andnud, tõrjutas seegi ücht, et venoe ratsid ja laulud meile eurooplastele täiesti arusaamataad olewat ja midagi isearalist huwilust ei paku.

Meie O Mimosa Sant etendaja pretti Mia Pumbo ja Nelli-Polli etendaja — pretti Agathe Hermann — paikusid melle nii laulus kui liigutustes mibagi kuus tipärallist. Breilli Pumbo laulis „Kuld lalatse“ lanlu ja „Geisha laulu“ mõga launtit ette. Prl. Hermann oli nii Molly Leamorena kui ka Nelli-Pellina õige iore. Tema laulud meeldiviad mõga. Ra on preili H. Eesti keebas paremust märgata. Pra Beckmann ja Stružkin lausid oma lauluosad üsna hästi ette, kuna liigutused, kuigi ne nad juba vabamad en, nättelava sohta veel soovida jätaravad.

Naljala elemendi eest lausid hrad Pinna — Bhun-Shi ja Kurnim — Tofamini — agaralt hoolt. Isearanis hea oli hra Pinna nii mängus kui ka oma naljakates kordades, millesse ta tuli läbi pääwassündmisi põimis. Mõõde poolt ei peeta seda õigeks. Kui meie aga ooperette naljaka elemendi peale vastume, siis ei võt meil selle vastu mibagi olla; seda tehasse ka mujal nii. Näitleja saatis nooli Riguliste mäntsä lehe poole, kus lõppäewases numbris Eesti teatri lohku arvusti kui oli toonub. Leht oli Arjutanud, et Eesti teatril kõll kolm näitlejuhisi on, aga mitte ühelegi juhatajat ei olla, ja soovin, et asjad tundjat juhatajat palgataks, kuigi siis seegi näitaja ära minna ähvardab.

Paevaleht, 21. IV 1908